

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714542800/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Jeppe.

Et siøllandsk Eventyr.

I ti Sange.

Første Sang.

Indhold.

Da følgende fortælling er saa lang,
Har man afdeelt den i smaa Capitler,
Hvoraf ethvert af Spøgs betitles Sang,
Alleens for at gjøre Nar af Titler;
For Kæseren sin Møie lidt at lette
Med Siemmenlæsningen blev disse til;
Af samme Grund man ogsaa sætte vil
Et Indhold foran hvert, som foran dette.

Jeg, som tilforn, med Piben i min Mund,
Om Vinteraftner, i den mørke Stue,
Med Purken paa mit Knæ, saa mangelund
Sad i en huuslig Kreds for Kaffelørnens Lue,
Og lyttende Mama, Papa, og Purf
Fortalte gamle Spøgelse-Mirakler
Om Trolden find, og om de tolv Spektakler

J Borreveile-Skon, og Ridder Rød, den Skuf —
 Jeg om en stakkels Bonde her fortæller
 Et pudsigt Eventyr, saa snurrigt som jeg kan,
 J Vers, hvort min jordiske Forstand
 Beleirer ingen af de himmelske Kæstaller,
 Ved paa gigantisk Vits, i tydske Constructioner,
 At bynge Osfa-Ord paa Udtryks-Pelioner.
 fortaæltig for mig selv og for enhver,
 Jeg stræber, mig og Næsten at fordrive
 Et kedsomt Dieblit, om ikke fleer,
 Ved i ti, tolv Capitler at beskrive
 Min Jeppe (det er Heltens hele Navn),
 Hans Hest, hans Div, hans Hund, og Tog til Kiøbenhavn.

Apollo! Pegasus! Camene! Sanggudinde!
 Pimpleal Muse! Pieride! kom —
 Nei! kommer mig ei nær! — jeg eene dennefinde
 Kan, uden eders Hielp, hvad jeg fortæller om,
 Begynde, giennemgaae, fuldende.
 Jeg ei bønfaller denne Gang
 Den mindste Gud, Gudinde, Nympe, Pige;
 Selv ikke Tørst og Hunger, disse tvende,
 Som ellers tidt, trods andre Muser, tvang
 Poeter til, vor Verden at berige
 Med fidibusser, og deslige.

J fordam Tid, da Dannemark var dansk;
 Da Dyden agtel blev, endogsaa hos en Staader,
 Og Eafter stultes ei bag Slør af høie Naader;
 Man leved' ei paa Tydsf, og ei jov hen paa fransk;
 Da man i Kirke gif for Præfenen at høre,
 Og ikke for Erobringer at giøre;
 Just ingen Trus reent, og ingen Krøsus var;
 Da man ved Alchymie saa let ei kunde stabe
 En Doctor af en Kat, og Raadmand af en Ube;